

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 747/2018

27.06.2018. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Душанке Антић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр.372/16 од 03.03.2017. године и Вишег суда у Врању ЗКж бр.393/17 од 12.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 27. јуна 2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Душанке Антић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К бр.372/16 од 03.03.2017. године и Вишег суда у Врању ЗКж бр.393/17 од 12.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К бр.372/16 од 03.03.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ и једног кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ. За наведена кривична дела окривљеном су претходно утврђене појединачне казне, и то за кривично дело из члана 194. став 5. КЗ казна затвора у трајању од три месеца и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, а за кривично дело из члана 194. став 1. КЗ казна затвора у трајању од три месеца, након чега је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 09.08.2012. до 08.09.2012. године, а која се има извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује у ..., у улици ..., осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција, те на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, с тим што је истовремено одређено да уколико новчану казну не плати у одређеном року – иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци. Истовремено је одређено да уколико окривљени у време издржавања казне

затвора једном у трајању од 12 часова или два пута у трајању од по шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у установи за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом, оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак, те одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, као и да ће бити обрачунати посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Врању 3Кж бр.393/17 од 12.12.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Душанке Антић, а пресуда Основног суда у Врању К бр.372/16 од 03.03.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА – адвокат Душанка Антић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати Основном суду у Врању на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Душанке Антић, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП пак одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, него и браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају – у поступку окривљеног АА, имајући у виду одредбу члана 74. став 1. тачка 4) ЗКП „од доношења решења о суђењу у одсуству па док суђење у одсуству траје“.

Наиме, из списка предмета произилази да је адвокат Душанка Антић окривљеном АА постављена за браниоца по службеној дужности решењем председника Основног суда у Врању VIII Су бр.2/16-24 од 12.07.2016. године, као и да је решењем Основног суда у Врању К бр.372/16 – Кв бр.75/17 од 28.02.2017. године усвојен предлог ОЈТ у Врању и одређено да се окривљеном АА, који није доступан државним органима, суди у одсуству у кривичном предмету К бр.372/16.

Како је суђење у одсуству окривљеног АА окончано доношењем правноснажне пресуде, а захтев за заштиту законитости поднео је бранилац који је по службеној дужности бранио окривљеног док је суђење у одсуству трајало, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП) из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев у смислу наведених одредби недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић